

[Statsministeren]

gennem måling af radioaktivitetsindholdet i et stort antal sneprøver fra ulykkesstedet kunne konstatere, at mængden af plutonium ikke var af nogen biologisk betydning, hverken som overfladeforurening eller som forurening af havet ved Bylot Sound på et senere tidspunkt, når isdækket gradvis smeltede.

Resultater fra en række senere ekspeditioner til området ved Thule med henblik på undersøgelser af radioaktivitetsniveauet i det marine miljø har ikke frembragt væsentlige nye oplysninger om mængden af plutonium eller andre radioaktive stoffer i nedstyrtningsområdet.

Regeringen vil sørge for, at Grønlands landsstyre som hidtil efter ønske kan få adgang til alle relevante oplysninger om disse undersøgelser.

Spm. nr. S 863

Til *udenrigsministeren* (17/3 94) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvad resultatet er blevet af hans overvejelser om, hvorvidt Danmark vil afgive erklæring over for Den Internationale Domstol om sagen fra WHO om, hvorvidt et lands brug af atomvåben i krig eller anden væbnet konflikt på baggrund af de sundheds- og miljømæssige virkninger er en overtrædelse af landets forpligtelser i henhold til folkeretten, og vil udenrigsministeren i bekræftende fald offentliggøre den danske regerings erklæring?«

Begrundelse

I spørgsmål nr. S 89, S 90 og S 91 (FF 1993-94 sp. 1715-1718) beskæftigede jeg mig med den danske regerings holdning til spørgsmålet om, hvorvidt atomvåben skulle anses for at være stridende mod folkeretten. Efter at WHO har indbragt dette spørgsmål for Den Internationale Domstol, kan Danmark ifølge domstolens statut art. 66, stk. 2, afgive en erklæring herom. Fristen er sat til 10. juni 1994. I svar på spørgsmål nr. S 90 af 5. november 1993 oplyste udenrigsministeren, at regeringen for tiden overvejer spørgsmålet, og at ministeren i god tid før fristens udløb ville træffe afgørelse herom. Nu formoder jeg, at en afgørelse er truffet. Den vil jeg godt kende, ligesom jeg ønsker at blive gjort bekendt med regeringens mulige svar til domstolen.

Svar (12/4 94):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Efter de for Danmark i øjeblikket foreliggende oplysninger kan det forventes, at nogle NATO-lande, herunder lande, der er medlemmer af EU, samt enkelte andre lande i den vestlige kreds, vil afgive en erklæring over for Den Internationale Domstol om sagen fra WHO. Så vidt vides vil disse lande bl.a. sætte spørgsmålstegn ved domstolens kompetence under henvisning til, at der er tale om et politisk spørgsmål. En forudsætning for, at domstolen kunne behandle sagen fra WHO, ville ifølge disse lande være, at spørgsmålet om lovligheden af brug af atomvåben i krig var reguleret af en forudgående international (nedrustnings)aftale. Ingen af de andre nordiske lande har foreløbig besluttet at ville afgive en erklæring til domstolen. Som sagen foreligger oplyst på indeværende tidspunkt, er det heller ikke regeringens hensigt at fremkomme med en erklæring i sagen.

Regeringen deler således principielt den opfattelse, at forbud mod brug af atomvåben bør forhandles internationalt og vedtages i form af et folkeretligt bindende instrument – en traktat eller lignende.

Den Internationale Domstol har i øvrigt i overensstemmelse med artikel 66, stk. 2, i sin statut fastsat fristen til den 10. juni 1994, for at de stater, der er berettiget til at møde for domstolen, og WHO kan afgive skriftlige erklæringer i sagen.

Spm. nr. S 977

Til *justitsministeren* (6/4 94) af:

John Vinther (KF):

»Hvad er forklaringen på, at retterne i Holbæk ifølge Handlingsplan for Domstolene 1994-1996 kan samles for 20 mio. kr., når man i 1993 forsøgte dette gjort for ca. 5,5 mio. kr.?«

Svar (14/4 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

I Handlingsplan for Domstolene 1994-1996